

Ką Sako Lietuvos Vyriausybė Apie Sutartį su SSSR ir Vilniaus Gražinimą

Užsienio Reikalų Ministerio Juozo Urbšio Kalba Pasakyta Seime

Ratifikuojant Vilniaus ir Vilniaus srities gražinimo ir Lietuvos-Sovietų Sąjungos savitarpiškes pagelbos sutartį, Lietuvos užsienio reikalų ministras J. Urbšys Seime pasakė šią kalbą: "Gerbiamieji Seimo nariai,

JUOZAS URBSYS

Spalių 10 d. Maskvoje tarp Lietuvos ir Sovietų Sąjungos buvo pasirašyta sutartis, kuria Vilnius ir Vilniaus sritis gražinama Lietuvos respublikai ir kurioje drauge yra įrašyti nuostatai apie abiejų valstybių savitarpiškes pagelbos sutartį, šią sutartį šiandien turysime priimti Seime.

Turėdama galvoje, kad devintas sutarties straipsnis ratifikacijos dokumentų pasikeitimui numato atlikti per šešias dienas po sutarties pasirašymo, vadinasi, tas pasikeitimas turės įvykti ne vėliau, kaip šio spalio 16 d., prašau Seimui teikti sutartį apsvaistyti ir duoti jai pritarimą skubos kelia.

Pagal šią pateikiamąją ratifikuoti sutartį Lietuvos siena su Sovietų Sąjunga eis dabar maždaug taip: pradedant nuo Latvijos sienos, pagal Druksių ežerų rytų kraštą ligi Druksių, paliekant juos Sovietų Sąjungos pusėje, pro Rimšę, paliekant ją Lietuvos pusėje, pro Daugėliškių stotį, paliekant ją Sovietų Sąjungos pusėje, kertant geležinkelį į vakarus nuo Švenčionių, paliekant juos Sovietų Sąjungos pusėje, toliau ligi Buividžių, paliekant juos Lietuvos pusėje, iš ten pro Šumską, paliekant jį Lietuvos pusėje, pro Tabariškius, pro Jankūnus, paliekant juos Lietuvos pusėje, toliau kertant Vilniaus-Lydos geležinkelį vakary kryptyn, ligi Eišiškiškės, paliekant ją Lietuvos pusėje, iš ten per Dainavą, kuri lieka mūsų pusėje. Uros lopus ligi buvusios administracijos linijos. Smulskėnis šios sienos aprašymas dar nebaigtas, ir apie tai dar bus pasirašytas su Sovietų Sąjunga atskiras dokumentas.

Šia proga tebūnie man leista išliug sustoti ties Lietuvos ir Sovietų Sąjungos santykių raida. Lietuvos ir Sovietų Sąjungos

santykių pagrindui yra 1920 m., liepos 12 d. Maskvoje pasirašyta taikos sutartis ir 1920 m., rugšėjo 28 d. nepuolimo sutartis. Šios sutartys, kaip Tamstos matysite ir iš ratifikuoti pateikiamos sutarties teksto, palieka ir atėčiai Lietuvos ir SSSR savitarpiškes santykių ir prievolių pagrindui.

1920 m., liepos 12 d. taikos sutarties pirmame straipsnyje, visų pirma, randame Sovietų Sąjungos pripažinimą teisės taikos laisvai apsispręsti, o taip pat pripažinimą Lietuvos valstybės savarankiškumo, jos nepriklausomybės su visomis iš to pripažinimo einančiomis išvadamis. Ten pat Sovietų Sąjunga savo laisva valia visiems amžiams yra atsisakijusi nuo Rusijos suvereninių teisių, kurių šis kraštas yra praėjęs turėjęs lietuvių tautos ir teritorijos atžilgiu. Šiė pagrindiniai taikos sutarties nuostatai palieka veikl ir atėčiai. Tik šios sutarties antras straipsnis, nustatantis Lietuvos ir Sovietų Sąjungos sieną, pakeičiamas ratifikuoti pateikiamąja sutartimi atskėiau minėjamąjį sutarime.

Dvidešimties metų ligišiolnio Lietuvos santykiavimo su Sovietų Sąjunga tikrai ejo tokiu linkme ir tokiu dvasia, kaip tai buvo taikos sutartyje numatyta. Per visą ilgą laikotarpį tarp abiejų kraštų neįvyko jokio susidūrimo, jokio konflikto, nors šiaip jau per gyvenimą tarp tautinamie gėimie dažnai teko duv pastebėti vienų valstybių kėsimasi į kitų valstybių vidaus reikalus, panaudojant pretekstus ar net iš ideologinis skirtumus. Lietuvos santykiuose su Sovietų Sąjunga nieku panašaus nėra įvykę. Sovietų Sąjunga visada realiai respektavo Lietuvos vidaus reikalus, ir del vienokios ar kitokios mūsų vidaus politikos praėytie niekadoms nėra buvę bet kuriu nesuspatingu tarp Lietuvos ir Sovietų Sąjungos. Būvo taip pat iš Sovietų Sąjungos pusės laikomasi ir kito taikos sutartyje įrašyto pado, būtent apie tautų laisvę pačios apsispręsti. Lietuvių tautai apsispręsdams atstatyti savo laisvę, nepriklausomą valstybinį gyvenimą su sostine Vilniumi, šitas apsisprendimas nuo pat pradžių ligi šiol iš Sovietų Sąjungos pusės visada buvo tikrai respektuojamas. Lygiu būdu iš Sovietų Sąjungos pusės santykiuose su Lietuva visados buvo laikomasi ir jų principu, kurie yra fiksuoti Lietuvos ir Sovietų Sąjungos 1920 m., rugšėjo 28 d., nepuolimo sutartyje. Per visą laikotarpį, apie kurį dabar kalbame, iš Sovietų Sąjungos pusės Lietuvos atžilgiu nėra įvykę jokio agresijos akto. Suglaudžiant, tuo būdu, tenka pasakyti, kad Lietuvos ir Sovietų Sąjungos santykiai per visą kalbamąjį laikotarpį išliko draugiški, be jo-

tuvo vidaus susitvarkymui ir net jos savarankiškam valstybingumui. Šiė klausimai buvo labai plačiai aptarti su Sovietų Sąjungos valstybės vyrais, iš kurių pusės buvo kategoriškai ir aiškiai užakcentuota, kad Sovietų Sąjungai nieku būdu ir jokiomis formomis nežadė kėistis į Lietuvos vidaus reikalus nė į Lietuvos valstybinę, ekonominę ir socialinę santvarką ar jos karines priemones. Šiė Sovietų Sąjungos užtikrinimai yra įrašyti ir į sutartį.

Pažymėtina, kad šitas Lietuvos vidaus politika liečiančiais klausimais buvo pagrindiniai išsikėlibė su paėiu Sovietų Sąjungos tautų vadu Stalinu, kuris parodė daug supratingo ir simpatijos Lietuvių tautos reikalams ir užtikrino, kad iš Sovietų Sąjungos pusės jokiu atveju nebus jokio kėsimosi į Lietuvos vidaus reikalus. Tuo būdu, jauėtuosi galįs Tamstas užtikrinti, kad Lietuvos ir Sovietų Sąjungos santykių busimoje raiėdoje bus toks pats draugiškumas, toks pat sklandumas, kaip kad buvo praėytie. Šių santykių sklandumas praėytie, kaip minėjom, priklausė svarbiausia nuo to, kad Sovietų Sąjunga santykiuoja su Lietuva nuširdžiai vykdė laisvo Lietuvos apsisprendimo ir nesikėsimo į Lietuvos vidaus reikalus pradus. Sprendžiant iš to, kas yra expressis verbis parasyta šiandien garbinajam Seimui pateikiamoje sutartyje, o taip pat ir iš to, kas dar žodžiu buvo Lietuvos delegacijai patvirtinta iš paėių aukštųjų Sovietų Sąjungos Vyriausybės asmenų, yra tikra, neabejojanti, kad tie patys principai santykiuose su Lietuva iš Sovietų Sąjungos pusės bus taikomi ir ateityje. Vyriausybė yra įsitikinusi, kad sudarytoji su Sovietų Sąjunga sutartis, be to, kad įleidžia, pagaliau įvykti nuolatinė lietuvių tautos svajonei del savo senosios sostinės atgavimo, bus Lietuvai naudinga taip pat ir savo nuostatais del savitarpiškes pagelbos. Neramiais tarp tautinio gyvenimo laikais, kada maža tesiskaitoma su tarptautinio gyvenimo moraline puse, su teise ir teisingumu, galinuos Sovietų Sąjungos pagelba, pridėdita pagal sutartį, padės Lietuvai iėiti iš šių sunkių tarp tautinio gyvenimo laikų sveikiai, nepalietusiai ir suksoliduotai su istorine sostine Vilniumi.

To įsitikinimo vedama, Lietuvos Vyriausybė prašo garbinajam Seimui pritariti, kad pateiktos sutartis būtų ratifikuota.

Sutartis seimo ratifikuota.

14 PROFESORIŲ ISVYKO I VILNIŲ.
Kaunas.—Vilniaus universiteto esamai padėčiai iširti vyksta 14 Vylnato D. Universiteto Kaune atostovų-profesorai Mykolas ir Vaelovas Biržiskos, Konėius, Malakauskas, Ivinskis, Augustaitis, Romeris, Rimka, Ivanaukas, Lašas, Mažylis, Mošinskas ir Simolinus.

14 PROFESORIŲ ISVYKO I VILNIŲ.
Kaunas.—Vilniaus universiteto esamai padėčiai iširti vyksta 14 Vylnato D. Universiteto Kaune atostovų-profesorai Mykolas ir Vaelovas Biržiskos, Konėius, Malakauskas, Ivinskis, Augustaitis, Romeris, Rimka, Ivanaukas, Lašas, Mažylis, Mošinskas ir Simolinus.

STATYS PAMINKLA DARIUI IR GIRĖNUI LITUANICA AIKŠTEJE, BROOKLYNE.

Amerikos Lietuvių Piliėčių Klubo Suauktos Konferencijos, Ikykusios Spalio 29 Diena, Protokolas.

Konferencija prasidėjo lygiai 11 valandą ryte.

Konferencijai atidarė ir ją vedė Amerikos Lietuvių Piliėčių Klubo paminklo statymo komiteto pirmininkas Jonas Sallis.

Visų pirma, pirm. J. Sallis pasiraė visų dalyvaujancijų konferencijoje, kad pridutu mandatus arba įgalavimus nuo savo organizacijų. Mandatų pridavimu bei jų surašymas užsitęė apie 20 minuciu. Mandatus pertikrino ir juos tvarkė pirmininko paskirti nariai: J. Glaveckas, A. Augunas ir P. Milėsauskas. Per mandatų pertikrinimo laiką pirmininkas paparaė keletą asmenų iš didesnių organizacijų, kad išsireikštų savo mintis kas link statymo Dariui ir Girėnui paminklo.

Visi kalbėjusieji išsireikė, kad yra butinas dalykas statyti paminklą. Po to paėiskėjo, kad jau nundatai sutvarkyti ir pirmininkas pranešė, kad šioj konferencijoj dalyvauja 38 organizacijų bei klubų atstovai, kurie sudarė 79 asmenis. Tapo perskaityta organizacijų bei klubų vardai ir delegatų vardai, kurie dalyvauja konferencijoje.

arta statyti paminklą Dariui ir Girėnui Brooklyne, LITUANICA SQUARE.

Po nualsavimo adv. S. Briedis parodė paminklo planą. Paminklas visosios patiko, bet nemartara, kad šį parodytą paminklą statyti palieka valdybai tą darbą tvarkyti ir gauti daugiau paminklo planų iki sekanciai konferencijai.

Užhaigus svarbius klausimus kas link paminklo statymo, įvyko rinkimas valdybos, kuri turės visą paminklo statymo darbą tvarkyti. Valdyba balsavimu keliu išrinkta sekamai:

Pirm.—Jonas Sallis.
Vice-įpr.—Walter Sabunas.
Sekr.—Antanas Gudonis.
Iėdin.—Jonas Spurga.
Iėdo glob.—Jurgis Karpus ir Juozas Kairys.
Fin. sek.—adv. S. Briedis.

Po valdybos rinkimų perskaityta visų dalyvavusių organizacijų bei klubų vardai ir delegatų vardai, taipgi palieka po viegn delegatų iš kiekvienos organizacijos, kuris privato susieiktiti su valdyba ir kartu padėti valdybai darbuotis. Po to, konferencijos uždarymas. Konferenciją uždarė pirm. Jonas Sallis.

Protokolų raėė sek. Antanas Gudonis. Konferencija uždarė 3.30 po pietu.

Pirmininkas J. Sallis, Sekr. Antanas Gudonis.

ZODIS ORGANIZACIJOMS IR PAVIENTIAMS.

Organizacijos ir pavieniai asmenis, norėdami kuo nors prisidėti prie šio kilnaus darbo, arba plaėiau ką nors apie šį pradėtą darbą gauti žinių, rasykite laikus sekamai: Darius-Girėno Paminklo Statymo Komitetas, 280 Union ave., sek. A. Gudonis, Brooklyn, N. Y.

Noricius su aukomis prisidėti prasome siųsti čekius arba money orderius išilinko John Spurga, Port Jefferson Station, Long Island, N. Y.

Visos gautos aukos bus skelbiamos spaudoje. Tikimės, kad gerasirdžiai lietuvių tą darbą atliks ir parems, nes tai yra visų lietuvių pareiga pagerbti savo tautos didvyrius Darių ir Girėnų.
Antanas Gudonis, Sekretorius.

DAR IR ZLOTŲ YRA VILNIUJE

Vilnius.—Kainų tvarkytojo įsakymu, Vilniuje nuo spalio 2 d. atidaromos visos kraituvės. Prekės parduoamos su litais arba zlotus nustatytu kursu.

WAUKEGANO BIZNIERIAI

A. BITVINSKO BUČERNĖ IR GROSERNĖ
711—8th Street
Maistas šviežias ir pirmacis. Sąžiningas ir draugiškas patarnavimas.

Glen Flora Tavern
922 Glen Flora Avenue
Telefonas Ontario 3085.
Čia gausi geriausių ir skaniausių gėrimų.
Sav. STANLEY ir MORTA PAURAZ.

P. Dauderio Duonkėpykla ir Krautuvė
719—10th Street
NORTH CHICAGO
Duona geriausias rūšies, kėiasai tikras gardumynas. Specialiai gaminam vestuvėm ir visokiom parėm.

JOHN MALELA
CHEVROLET ir BUICK
AUTOMOBILIŲ AGENTAS
919 Eight Street
Tel. Ontario 8362.
WAUKEGAN, ILL.

A. J. SUTKUS
REAL ESTATE, PASKOLOS
Aprauda, Notary Public
1007—8th Street
Phone Ontario 5766

F. ŠEŠTOKO LIETUVIŠKA VAISTINE
831—8th Street
Taipgi turime visokių gėrimų ir smagi užeiga. Kaip busi Waukegane, užeik. Draugiškas patarnavimas.

Vilnies Jubiliejinis Koncertas

BALANDŽIO 14 D., 1940
Ashland Auditorium

VILNIAI SUKANKA 20 METŲ Balandžio 8 d., 1940 m. Prašome visas Chicagos ir artimų kolonijų organizacijas, draugijas bei klubus nerengti jokių parengimų balandžio 14 d., bet buti "Vilines" jubiliejiniam parengime.

VIENA LENKŲ KAREIVIO DIENA

Nuo Reakcijos: Čia talpinamo straipsnio autorius yra plačiai žinomas lenkų rašytojas Z. Unilovskis. Jo straipsnis buvo ilges lenkų laikraštyje "Wiadomosci Literackie". Nesenai tas straipsnis buvo perspausdintas Maskvos "Pravdeje", iš kur jį pasiūmė "Lietuvos Žinios". Tas straipsnis parodo, kodėl lenkų armija nemokėjo ir nemorėjo kariuoli.

As jau trečia diena kareivinėse. Nespaėjau užsidėti kareiviską švarką, arba tikriau—blūzė, kai šigirdavo žingsniu bildesį—tai kapralas šmorko atsistoja "ramiai" ir sako:

Suverzėkite diržą. Ką? Kur diržas? Paslėptė jį kur nors ir eikite prie arklio be diržo, girdite?! Gudri jūsų fizionomija. Bet palaikite! As jus...

Suradau diržą ir galvoju, kur jį paslėpti. Smarkiai čia vagia dirbus. Užsidėsiu jį po švarku arba po blūzė... Na, gerai! Prieš išsivaduojant čia pas arklius, išsivaduoti prie šulinių dantų, nes jau daug dienų jų neturėjau progos išvalyti. Pasimau iš savo kareiviskos dėžutės dantų šepetėlį, miltelius ir išeinu iš tuščio barako. Saulė jau patekėjo. Kieme tušcia, oras sausas ir vėsus, vėjuota. Apeinu baraką: šulinius kiute pasvejo. Staiga savo užnugarį girdžiu žviegančių balsų:

—Ei, ei, stokit!

Bėgu, tačiau išgirstu ir antrą kartą tą patį balsą, tikta su keiksmis apie motiną... Atsigrežiu ir iš tolo pamatau siurk kapitoną Gulkos figurą, kuri vakar man atvaizdavo kaip pabaisą. Ji stovi nejudėdamas, pamušis jį nugaraužį kaulą, išestį žemėn, visas nuskaidintas saulės purpuru.

—Ei, tu, kačiuk, apie tave kalbama, o ne apie saulę. Argi nematai, kad aplink tave vienos gyvos būtybės. Na, greičiau prie manęs!

Jis stovi atmetęs rankas už nugaros, apsiropkęs ploščiumi ir apsiavęs gražius batus, su minkštais auksais.

—Klausykite, as mačiau, kaip jūs ejote. Kareivis taip nevaikščioja, taip vaikščioja tik paskutinės rūšies prostitutė lietingai, nevykusį vakarą.

Kapitonas Gulka kalbėjo ty liai ir ramiai.

—Ką jūs ten turite rankose? Parodykite!

—Dovanokite, kairėje rankoje milteliai, o dešinėje—dantų

šepetėlis. As jau keletą dienų nevaliau dantų... nepirpatęs prie to. Eju prie šulinio išsivalyti...

—Tai neįmanoma! Valkiojaitės aukštėje, šuntate saulėje ir norite užsiminti higiena. Klausykite, iš kur jūs kilęs.

—Gimiau ir nuolat gyvenau Varšuvoje.

—Reiškia neškepęs miescionis ir inteligentas? O as iš Poznanes ir dėl to geras kareivis; jums gi, išlepinatas sostinės gyventojau niekuomet tokiu nepasidaryti. Ar žinoite ką, kad karo metu as šimtą kartų daugiau išstoviu, negu dabar? Galite eiti. Džokite pas kapralą šončeką ir pasakykite jam, kad as jums isakiau šituo dantų šepetėliu išvalyti arklidę. Na, vikraiu.

As atsigrežiau ir greitai paaukiau šulinio kręptini... Pasukau siurblio rankeną, pripildžiau burmą vandens ir kažkaip žvilgtelėjau kapitonu Gulkos pusen. Jis stovėjo išsižergęs ir pasilenkęs suposi visut kūnu į abu šonus. Staiga jis smarkiai papurtė galvą, lyg būtų ūmai apuškęs. Paskum šaktelėjo mano pasak:

—Eik šalin, o kitaip—užmušiu.

As išploviau vandenį, užkėliau šepetėlį už bato auto ir pasileidau į arklidę.

Truputį užtrukau, įstrigęs tarp dviejų arklų užpakaliu. Tuo metu mane pamatė kapralas šončekas. Jis pribėgo prie manęs:

—Kur jūs buvote dingę, po velniui! Imkite šluotą ir eikimė. Nubėkite į gretimą arklidę dantų šepetėliu. As turitų tą šepetėlį.

—Drožkite atnešti viedro, arba as jus vietoje užplūpsiu, gyvuli!

Is tamsios, tvankios arklidės išėjau į šaltą orą. Visa, ką as dariau, mane stebino savo beprasmingumu.

Kai pradėjau dirbti kastuvų kiekvieno valandėly laukiau keiksmo žodžių... Aikštėje buvo tuščia, tik retkarčiais prabėgdavo mažas, susiritęs kareivėlis. Imkės j darbu iš lėidnai galvoju apie savo padėlį. Nuo to laiko kai as pakliuvau į pulką, nesiliauju man kalbėti, kad as gyvulyis, idijotas, chamas... arba kaltina lengvu elgesiu mano motiną.

...Kapralas Borekas aiškiai

mėgo skandalus, kurie jo tiesiogiai nelietė. Jau pakely j virtuvę jis kelis kartus riktelėjo, kad mes einame, lyg avy bandu. Prieš virtuvę įsakė visiems išsikviesi, o pats drauge su kapitearnu Savickiu ėjo į patalpas. Naujokai ėmė vienas kitą stumdyti, kažkas tvoktelėjo kažkam katilėliu galvon, visi buvo sujardinti.

As stebėjau naujokus iš kitų batarėjų: jie pietavo kieme, stali arba susėdė ant rasytų kruvų.

Mes išlėto prisitariuome prie virtuvės. Staiga is jos milžino žingsniais išbėgo kapralas Borekas, be kepurės, išsiganęs. Jo įkandin švilptelėjo katilėlis, ir kapralo nugarą apsilėjo bulvių sriuba. Kapralas Borekas is to smarkio išsitęs žemėje; is virtuvės išsoko kapitearnas Savickis, apsižergė Boreką ir ėmė tvoti jo galvą šaukštu.

...Armijos virėjai—linksmi vyrukai, su dideliu jumoru jausmu. Matyt, jie visuomet skuba, nes taip pila karštą sriuba, kad butinai jums apilipyt nagus. Košę taip drebia, kad butinai apdrabsto kareivų veidus. As su baime prisitariuau prie virėjo, prisimerkiau ir ištiesiau rankas. Šunstelėjo sriuba, bac—košė. Baigta, galui eiti j kokį nors kampą ir prartyti viską, lyg šuo...

—Na, dabar tikriausiai eisim prie patrankų. Pagaliau—tikras kareiviskas darbas.

Kapralas šramko, išgirdęs pakutinius mato žodžius, tarė: —Kokios ten patrankos, as jums turiu pasakyty gesenį darbelį. Kur Borekas? Ach, tas...

Kapralas šramko pasakė toki rikių žodelį, jog man nepatogu pasidarė. Paskum jis kreipėsi į mane:

—Suraskite kapralą Boreką ir prinkinkite jam apie save. Guviau, na!

Išlėto pamauciau kapralą Borekė. Jis vienias stovėjo aikštėje.

As pamuoju ranka ir jis atbėgo. Perdaviau jam įsakymą.

—Turite kastuvų arba šluotų?

—Ne.

—Na, tai pasistengkite susirasti. Drožkite į arklidę.

Arklidėje pastaciau kastuvų ir šluotų į launą ir ėmiau valyti metų mažiausia man čia teks smilkt dirbinti nemėgiama ir biauzy darbu! Kiekvienas stengiasi čia apsimesti idijotu, vietoj to, kad bent kiek pasimokyty, apsiprastų.

Visas snieguotas atbėgau į baraką. Naujokai susimetė į burelius, tarp lovy, rėplodami vienas per kitą, lyg prusokai. Prie lubų buvo pakabinta keletu vos smilktancijų lempų ir toje prielonoje atrodė, kad žmonės čia skirti lūdnam likimui...

Nekas per "tvirtovę" ant Olandijos-Vokietijos rubežius. Čia parodoma rubežius tarpe ty dviejų valstybių, kuris atžymėtas tik geozinias vartais. Olandijos pusėj stovi miestelis Kerkrada, o Vokietijos pusėj—Strasz. Kolei kas, dar matome abiejų valstybių parubežio sargybinius draugiskai besikalbant. Bet ar ilgai taip bus?

BUVUSIOJI ŽEMAIČIŲ SOSTINĖ

Raseiniai Seniau ir Dabar.

Raseiniai yra viena seniausiųjų lietuvių gyvenamųjų vietų. Apie šios vietovės pavadinimą, Raseinių vardą, yra šilap pasakojama. Esp, prieš kelis šimtus metų dabartinį Raseinių vietovę buvusi pagoniška šventovė. Po didžiulių užuolu kurenta amžinoji ugnis, kuri tik iškilnių ir švenčių metu pilna liepsna degėsi, o šilap vos rusenai. Todel šią vietą praminė Rusenės vardu, kuris ilgainiui išviro Raseine ir, pagaliau, Raseiniai. Yra ir kitoks, daug patikimesnis miesto vardo kilmės aiškinimas. Per miesto vėdirį telkta upelinkštis Raseica. Tėd nuo upelio vardo kilęs Raseinių vardas. O upelio vardas kildinamas nuo žodžio rasoti, nes upelis prasideda netoliese miesto, iš šaltinių, kurie iš po žemių tarsi rasoja.

XIII ir XIV-jo amžiaus istoriniai šaltiniai Raseinius vadina Rossigen, Ruschigen ir, dažniausia, Raseyne.

Rašytų žinių apie Raseinius randame tik iš XIII-jo amžiaus vidurio, 1253 m. Lietuvos karaliaus Mindaugo, atsidėkodamas Līvoniais ordiniui už pagelbą karuose ir tarpininkavimą pas pocių lygumoj, esančioj žiemos vakaru pusėj nuo miesto. Ši lyguma dar iki šiol vadinama Stonais, nuo slaviskio žodžio "stan", kuris reiskia stovyklą, rinkinios vietą. Toje pačioje lygumoje kasmet, per šv. Mykolą, buvo atliekami žemaičių seni-

nijos kariuomenės pratimai, mankštos ir kariskai žaidimai. Anuo metu Raseiniai taip pat jau buvo visuotinio žemaičių seimiu buveinė. Visuotinis seimiu buvo aukščiausis administracinės srities valdinknis. Jo paskyrimas buvo lydimas didelių iškilnių ir apejų. Kaip pa-vyzydis, paminėtina naujai pas-kirto visuotinio žemaičių seimiu Jono Katkevičiaus atvykimas į Raseinius (1766, V, 15). Jam įvažuojant miestan, šaudė is patrankų, giedėjo "Te Deum laudamus", o miesto aikštėje keptė veršius mionius vaišinti.

1792 m. Stanislovas Augustas suteikė Raseinams atmušinąją privilegiją, kuria patvirtinamos miestui Magdeburgo teisės ir užtikrinama gyventojams nuosavybės teisė. Kartu buvo duotas Raseinių miestui herbas, vaizduojąs bėgančią karabū, vaizduojąs bėgančią, išsijojusį šuį. Rusų laikais šis herbas buvo pakeistas kitu herbu, sudarytu iš dviejų dalių: viršuje bendras Kanno gubernijos herbas, o apačioje du ragai žalime dugne. Atgavus nepriklausomybę, miesto herbo emblema—vėl bėgantis šuisis.

Rusų valdymo metais netekęs pirmųjų reikšmės Raseiniai eilinis apskrities miestas. Tik apie pusę perėjojo šimtmečio

del žymiai išsiplėtusios javų prekybos miestas atkuto, ir jo gyventojų skaičius viršijo 10,000. Tuo metu Raseinams buvo progos išaugti dar didesni miestai. Vedamas Liepojos-Romų geležinkelis, pirmąskaiame projekte buvo numatyta praveisti per Raseinius. Tačiau raseiniečiams pasyškstėjus vedusiems geležinkelį kysio, geležinkelio kryptis buvo pakeista po Šiaulių miestą, nes jo gyventojai sumetė net 6,000 rublių kysiu geležinkelio tiesėjimui. Tauragės-Šiaulių geležinkelis taip pat aplenkė Raseinius. Nauji prekybos centrai augo prie geresnių kelių, kurių stoka sužlugdė raseinčių vartytų prekybą, gerbutų. Pereito šimtmečio pabaigoje ir šio pradžioje miestą smarkiai nuiokiėjo dideli gaisrai.

Nepriklausomybės pradžioje Raseiniai—vienas didžiausių Lietuvos užkampių, kreivom gatvėm, nedidelis lėnuų miestas. Gyventojų teliko vos apie 4,000. Tuokart dar nesant aiškeņu Lietuvos socialinio ir politinio gyvenimo formų, Raseiniai pasikleblia respublika! Miesto valdytojas vadinamas prezidentu. Trumpoj Raseinių respublikos istorijoje žymėtinas įvykis—išleidimas savų pato žemkelių, kurie buvo pirmieji Lietuvos pašto ženklai, o šiandien yra didelė filatelinė retenybė.

Tik antrajame nepriklausomybės dešimtmetyje Raseiniai pradėjo žymiai augti, tvarkytis ir grožėti. Paslalyta daug naujų viešų pastatų: paštas, Lietuvos bankas, didžiuliai arešto namai, kareivinės, smulkaus kredito bankas, Zemaičiu paminklas ir kt. Šiuo metu jau visiškai baigiamos apskr. savivaldybės ligoninės ir valscių gimnazijos statybos. Pastaisiais metais gretimi vyko ir vyksta gausi privati statyba, taip pat keičiantis ir gražinantis miesto vaizdą. Daugumas miesto gatvių naujai išgrysta, ištiesinama, apsidomta medeliais. Naujaisis Zemaičių plentas, perskrodęs miestą, gyvenamų gyventojų susisiekimą. Gyventojų skaičius, taip pat žymiai padidėjęs ir nuolat augas, jau siekia 7,000. Ilgius metus skurdusis senoji žemaičių sostinė vėl atkuro ir kėsinasi prarastą garbę ir garsą susigrąžinti.

J. Miliukštis.

ISIGYKITE SILVER SETĄ Kaina Nedidelė

Pas pirmos klasės laikrodininką, čia rasite didelį pasirinkimą žiedų, laikrodėlių, auksinių, sidabrinų ir deimantų.

\$1000
ir daugiau

F. A. BUKAUSKAS

F. A. Bukauskas
10831 S. Michigan Avenue
Chicago, Illinois — Tel. Commodore 0990

Olandijos karinių spēkų viršininkai, generolas baronas Voorst Tot Voorst, kairėj, ir generolas Snyderas, iš pavarėdžių atrodė esą vokiečiai. Tuo tarpu naujai ruošiasi pulti Franciją per Olandiją ir to krašto žmonės šiom dienom pergvena labai neramus laikus.

ROSELANDE KONCERTAS IR ŠOKIAI VILNIES NAUDAI

Rengia Lietuvių Darbininkų Susivienijimo 139 Kuopa
Sekmadienį, Lapkričio 26, 1939
LIETUVIŲ DARBININKŲ SVETAINEJE

10413 S. Michigan Ave.

Bus įdomus programos, kuriame dalyvaus: Roselando Moterų Klubo Choras; Chiputė, šokikė, Lietuvių Vaidų Mandolinų orkestra po vadovystės Joe Budriko; Trio iš Chicagos: Dočkienė, Abekienė ir Judzentavičienė.

Sokiam gries Stanley Lesch orkestra.

D. JUDZENTAVIČIENE

